

Anotácia

Témou mojej práce boli Československé inštitúcie a repatriácia po skončení prvej svetovej vojny. Práca sa venuje stredoeurópskemu regiónu po skončení prvej svetovej vojny v rokoch 1918 až 1923, pričom v úvodnej časti presahuje aj do rokov prvej svetovej vojny pre lepšie pochopenie dobovej situácie. Je rozdelená na úvod, po ktorom nasledujú 4 kapitoly a záver. Prvá kapitola sa venuje dôsledkom prvej svetovej vojny na obyvateľstvo stredoeurópskeho regiónu. Popisuje územné zmeny v regióne po zániku Rakúsko-uhorskej monarchie, hospodárske problémy nových nástupníckych štátov, situáciu v Československu a charakterizuje tiež národnostné zloženie obyvateľstva kľúčových krajín pre moju prácu v regióne. Druhá kapitola sa už zameriava na Československo a stručne objasňuje príčiny vyst'ahovalectva a prisťahovalectva našich krajanov. Taktiež skúma faktory, ktoré na repatriáciu do Československa vplývali (napr. pozemková reforma). Tretia a štvrtá kapitola sú založené na analýze archívnych materiálov, ktoré poskytujú konkrétne príklady uskutočňovaného repatriačného procesu (napr. bytová otázka, udeľovanie občianstva, hľadanie zamestnania pre repatriantov a pod.). Ukazuje na dôležitosť štátnych exekutívnych inštitúcií v tomto procese, pričom vyzdvihuje najmä postavenie ministerstva zahraničných vecí, ministerstva vnútra a ministerstva sociálnej starostlivosti. Z analýzy následne v závere vyplývajú argumenty, ktoré svedčia o dominantnom postavení ministerstva zahraničných vecí v repatriačnom procese. Práca tak sleduje repatriáciu do Československa z pohľadu československých inštitúcií prostredníctvom popisu a analýzy mechanizmov, ktorými sa podieľali na repatriácii krajanov.

Kľúčové slová: prvá svetová vojna, Rakúsko – Uhorsko, nástupnícke štáty, Československo, repatriácia, stredná Európa, štátne a neštátne inštitúcie, obyvateľstvo, vyst'ahovalectvo, prisťahovalectvo